

ការប្រើប្រាស់ដែលបានតែងតាំងដ៏ទេវភាព ។

មេរៀនពីមុនបានណែនាំ អង្រោយ ដែលបានសួរសំណួរថា « ប្រសិនបើពិតជាមានព្រះដ៏ពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហេតុអ្វីទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សរងទុក្ខ ? » ដើម្បីអនុវត្តការស្វែងរកសេចក្តីពិតពីប្រភពដែលបានចាត់តាំងដ៏ទេវភាព សូមចំណាយពេលពីរបីនាទីដើម្បីបំពេញសកម្មភាពខាងក្រោមនេះយ៉ាងហោចណាស់ឲ្យបានពីរ ។ សូមកត់ត្រាអ្វីដែលអ្នករៀននៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុការសិក្សារបស់អ្នក ។

១. ឪពុកម្តាយ និងអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ ៖ ធ្វើសារជាអក្សរនូវសំណួររបស់ អង្រោយ ទៅកាន់ឪពុកម្តាយ ឬអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ ហើយពន្យល់ថា អ្នកកំពុងពិភាក្សាសំណួរនៅក្នុងថ្នាក់សិក្សាសាលា ហើយចង់ដឹងថាពួកគាត់គិតយ៉ាងណាអំពីសំណួរនេះ ។
២. ការអធិស្ឋាន ៖ នៅក្នុងការអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនដោយស្ងៀមស្ងាត់ សូមទូលសូមព្រះអម្ចាស់ដើម្បីទទួលបានការណែនាំ និងការបំផុសគំនិតពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអំពីសំណួរនេះ ។ សូមកត់ត្រាគំនិត និងអារម្មណ៍ដែលអ្នកទទួលបាន ។
៣. បទគម្ពីរ ៖ សូមស្វែងរកបទគម្ពីរដែលអាចជួយ អង្រោយ ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកអាចអានអំពីប្រជាជនរបស់អាណម៉ា នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមេស ដែលបានឆ្លងកាត់ការរងទុក្ខនៃការដាច់ឃុំឃាំងខាងរូបកាយ (សូមមើល ម៉ូសាយ ២៣:២១-២៣; ២៤:៨-១៥) ។
៤. ព្យាករណ៍ប្រះអម្ចាស់ ៖ សូមស្វែងរកសេចក្តីថ្លែងការណ៍ប្រកបដោយការព្យាករណ៍ដែលអាចជួយ អង្រោយ ។ ឧទាហរណ៍ សូមអានសេចក្តីថ្លែងការណ៍ខាងក្រោមដោយអែលឌើរ យ៉ូសែប ប៊ី វីតលីន (ឆ្នាំ ១៩១៧-២០០៨) ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ ៖

ការរៀនសូត្រនឹងពេលវេលានៃការខកចិត្ត ការរងទុក្ខ និងទុក្ខសោក គឺជាផ្នែកមួយនៃការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ។ បទពិសោធន៍ទាំងនេះ ដែលជារឿយៗពិបាកទ្រាំនៅពេលនោះ គឺជាបទពិសោធន៍យ៉ាងជាក់លាក់ដែលពង្រីកការយល់ដឹងរបស់យើង ស្ថាបនាចរិតលក្ខណៈរបស់យើង និងបង្កើនការអាណិតអាសូររបស់យើងចំពោះអ្នកដទៃ ។

ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងក្លា នោះទ្រង់យល់ពីការរងទុក្ខរបស់យើង ។ ទ្រង់យល់ពីទុក្ខព្រួយរបស់យើង ។ យើងជួបរឿងលំបាកៗ ដូច្នេះហើយយើងក៏អាចមានសេចក្តីមេត្តាករុណា និងការយល់ចិត្តកាន់តែច្រើនចំពោះមនុស្សផ្សេងទៀត ។ (យ៉ូសែប ប៊ី វីតលីន « Come What May, and Love It » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រ ២៧)

- តើប្រភពទាំងនេះបង្រៀនអ្វីខ្លះដែលអ្នកចង់ចែកចាយជាមួយអង្រោយ ?
- តើអ្នកបានរៀនអ្វីដែលនឹងធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងរបៀបដែលអ្នកស្វែងរកចម្លើយចំពោះសំណួរពិបាកៗ ?